

Afgørelser efter § 55, stk. 4, om tilbageholdelse af brev er omfattet af den udvidede adgang til domstolsprøvelse, såfremt afgørelsen er begrundet i hensynet til beskyttelse af den forurettede ved lovovertrædelser, jf. bemærkningerne til denne bestemmelse.

Der henvises i øvrigt til lovforslagets § 52, der regulerer institutionens adgang til at undersøge de besøgendes yderbeklædning og medbragte effekter. Endvidere henvises til lovforslagets § 60, der i stk. 6 indeholder bestemmelser om institutionens adgang til at gennemlæse breve i den indsatte besiddelse.

Til § 56

Bestemmelsen vedrører spørgsmålet om den indsatte adgang til ukontrolleret brevveksling med visse myndigheder og enkeltpersoner. Bestemmelsen supplerer lovforslagets § 55 om den indsatte almindelige ret til brevveksling. Bestemmelsen om ukontrolleret brevveksling svarer med enkelte redaktionelle ændringer til § 56 i Straffelovrådets lovudkast, jf. pkt. 5.7.3. i de almindelige bemærkninger til lovforslaget.

I *stk. 1* lovfæstes den indsatte adgang til ukontrolleret brevveksling med en række myndigheder og enkeltpersoner. Formålet med bestemmelsen er, at den indsatte til enhver tid skal have mulighed for at rette henvendelse til visse myndigheder mv. uden for institutionen og eventuelt tillige uden for kriminalforsorgen vedrørende forholdene i institutionen eller behandlingen af sin sag.

Bestemmelsen åbner bl.a. mulighed for ukontrolleret brevveksling med den samme kreds af advokater, som omfattes af lovforslagets § 51, stk. 2, og § 53, stk. 2, 3. pkt., om uoverværet besøg. Baggrunden herfor er bl.a. hensynet til at kunne imødekomme den indsatte eventuelle ønske om en ny forsvarer, f.eks. med henblik på udarbejdelse af en ansøgning om genoptagelse af den straffesag, der har ført til indsættelse i institutionen.

Endvidere indgår Procesbevillingsnævnet i den kreds af myndigheder, som den indsatte kan brevveksle ukontrolleret med.

At brevvekslingen er »ukontrolleret« indebærer, at institutionen er afskåret fra at åbne, gennemlæse og tilbageholde breve mellem den indsatte og den berørte myndighed eller enkeltperson.

Anvendelsen af ordet »ukontrolleret« tilsigter dog ikke at udelukke, at institutionen som hidtil kan gennemlyse breve, hvis der af ordens- eller sikkerhedsmæssige grunde findes behov for det. Endvidere kan der i nogle tilfælde være tvivl om, hvorvidt breve til og fra den indsatte reelt er sendt fra eller sendes til de personer og myndigheder, der omfattes af adgangen

til ukontrolleret brevveksling. Med henblik på sådanne tilfælde kan der i medfør af *stk. 2, 1. pkt.*, som hidtil fastsættes regler til kontrol af afsenderens identitet f.eks. i form af, at institutionen retter henvendelse til vedkommende myndighed mv. eller tilbagesender brevet til den angivne afsender, jf. pkt. 5.7.3.2. i de almindelige bemærkninger til lovforslaget.

§ 56 indeholder i *stk. 2, 2. pkt.*, en bemyndigelse for justitsministeren til at fastsætte regler om adgang til ukontrolleret brevveksling med enkeltpersoner eller danske, udenlandske eller internationale offentlige myndigheder, der ikke omfattes af opregningen i *stk. 1*. Det forudsættes, at der ikke herved sker nogen indskrænkning af den gruppe myndigheder og personer, der omfattes af de nuværende administrative regler på området, f.eks. diplomatiske eller konsulære repræsentanter fra vedkommendes hjemland, jf. pkt. 5.7.3.2. i de almindelige bemærkninger til lovforslaget.

Telefonsamtaler

Til § 57

Bestemmelsen vedrører spørgsmålet om den indsatte adgang til at føre telefonsamtaler. Bestemmelsen svarer til § 57 i Straffelovrådets lovudkast, jf. pkt. 5.7.4. i de almindelige bemærkninger til lovforslaget.

I *stk. 1* fastslås det, at en indsat i det omfang, det er praktisk muligt, har ret til at føre telefonsamtaler. Bestemmelsen omfatter både åbne og lukkede fængsler samt arresthuse. Forbeholdet om, at det »er praktisk muligt«, indebærer bl.a. en videreførelse af muligheden for at fastsætte begrænsninger vedrørende hyppighed og længde af de indsatte telefonsamtaler under hensyn til de personaleresressourcer, der medgår til at påhøre eller aflytte telefonsamtaler i de lukkede institutioner, jf. nedenfor.

Efter *stk. 2* kan adgangen til at føre telefonsamtaler nægtes af ordens- eller sikkerhedsmæssige hensyn eller af hensyn til beskyttelse af den forurettede ved lovovertrædelser. Denne bestemmelse kan i åbne fængsler have betydning i tilfælde, hvor den indsatte ønsker tilladelse til at installere privat telefon på egen stue. Om forbud mod besiddelse af mobiltelefon henvises til bemærkningerne til lovforslagets § 36.

I *stk. 3* fastsættes det, at telefonsamtaler i lukkede institutioner (arresthuse og lukkede fængsler) påhøres eller aflyttes af personale i institutionen, medmindre dette ikke findes nødvendigt af ordens- eller sikkerhedsmæssige hensyn eller af hensyn til beskyttelse af den forurettede ved lovovertrædelser. Endvidere fastsættes det, at samtaleparterne forinden skal gøres be-